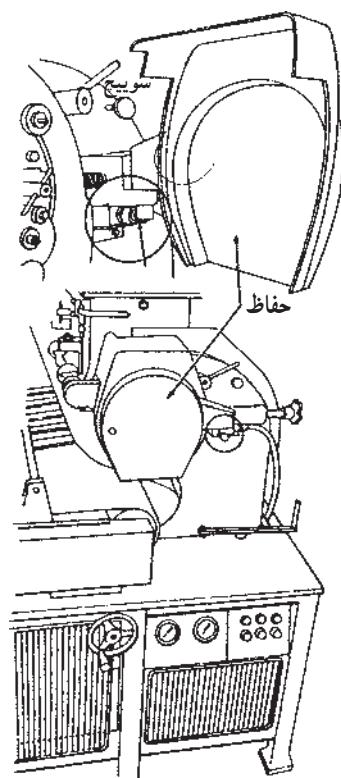

که به کمک یک لولا محل خطرناک را می‌پوشانند، مثلًاً در خرده‌چوب پرت شده نمی‌تواند خارج گردد.) ماشینهای نجاری، قطعه از زیر پوشش بیرون می‌آید ولی

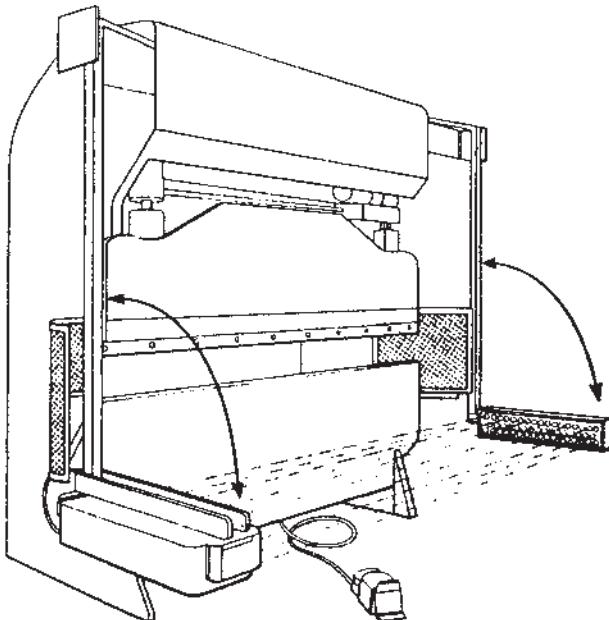

شکل ۹-۶- حفاظهای ثابت در محلهای گردان یک دستگاه پرس و حفاظ ثابت روی پدال پایی

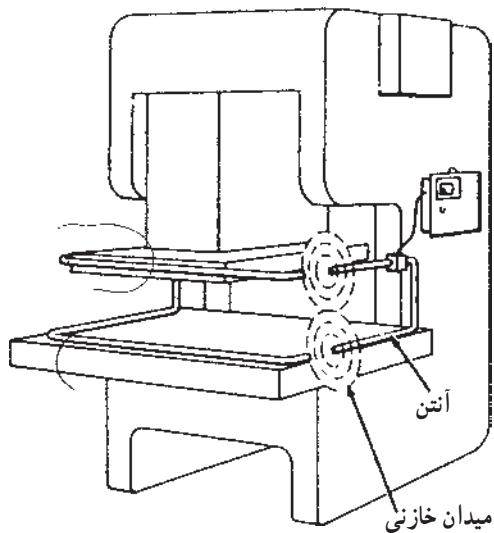

شکل ۱۰-۶- حفاظهای ایترلاک شده؛ به محض باز کردن هر یک از این حفاظها دستگاه از کار باز می‌ایستد.

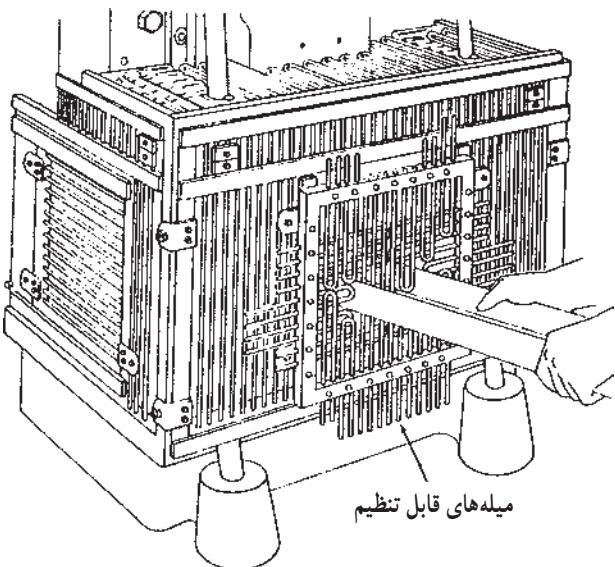
نشان داده شده است. شکل ۶-۱۹، نقش حفاظ را در کنترل خطر و پیشگیری از حادثه، به خوبی نشان می‌دهد.

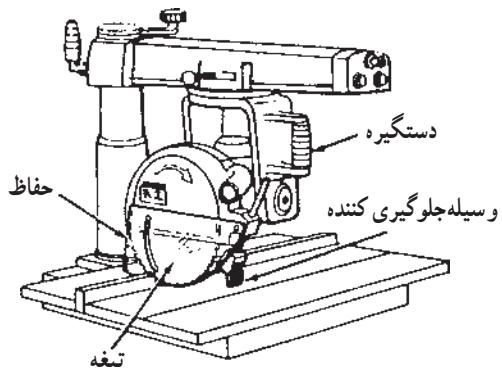
شکل ۶-۱۳—دستگاه اینمی حساس نسبت به حضور مانع که فتوالکترونیکی کار می‌کند، در این ماشین نصب شده است. نور از یک طرف ساطع شده و در طرف دیگر جزء حساس به نور قرار دارد. به محض ورود دست و قطع نور، ماشین از کار می‌ایستد.

شکل ۶-۱۴—دستگاه اینمی حساس نسبت به حضور مانع که با سیستم رادیویی کار می‌کند. آنتنها امواج رادیویی را در تمام جهات می‌فرستند. به محض ورود دست اپراتور به منطقه خطر، حساسیت امواج رادیویی بهم خورده، به همین دلیل، دستور توقف ماشین صادر می‌شود.

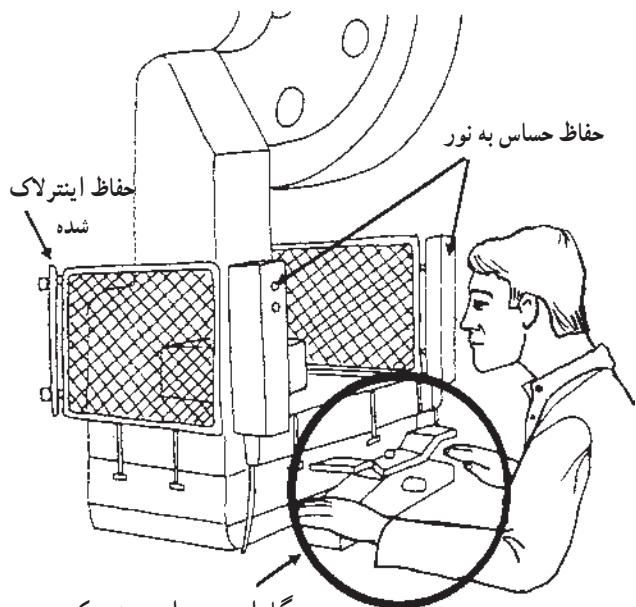

شکل ۶-۱۱—حفاظ تنظیم شونده که در این ماشین به صورت میله‌های موازی است.

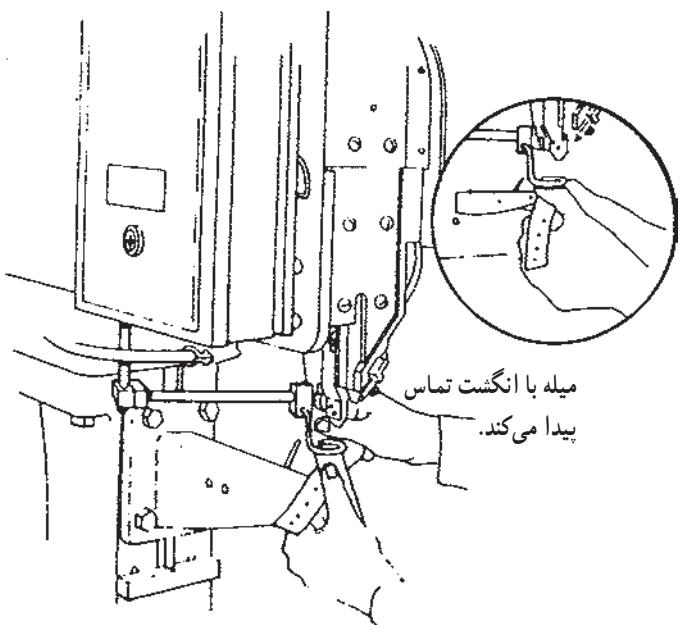

شکل ۶-۱۲—حفاظ خودتنظیم شونده که در پشت تیغه قرار دارد و با توجه به قطعه کار همواره روی آن قرار می‌گیرد تا از پرتاب قطعه جلوگیری کند. ضمناً در این شکل، وسیله جلوگیری کننده از پرتاب قطعه کار به عقب نیز دیده می‌شود.

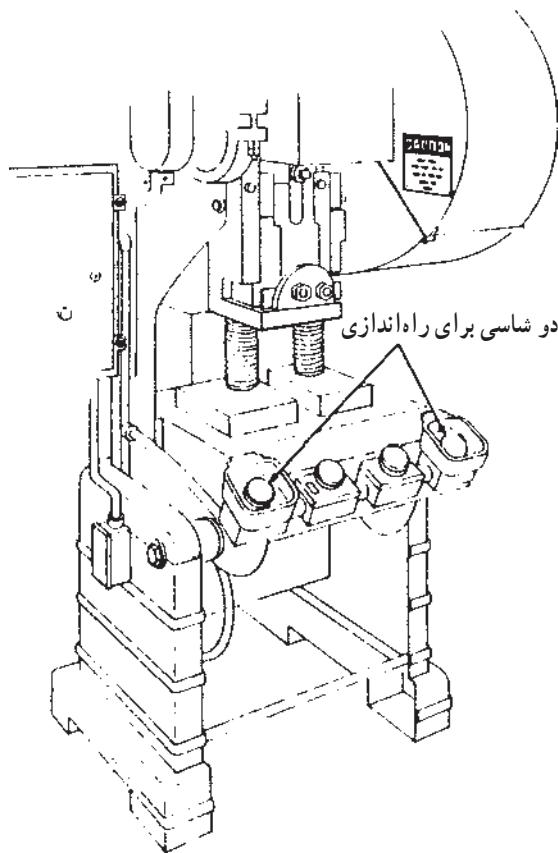
از انواع دستگاههای اینمی می‌توان به موارد زیر اشاره نمود: دستگاههای حساس نسبت به حضور دست یا مانعی دیگر که می‌توانند فتوالکترونیکی (شکل ۶-۱۳)، رادیویی (شکل ۶-۱۴) و الکترومکانیکی (شکل ۶-۱۵) باشند— دستگاههای جلوگیری کننده از ورود دستها به منطقه خطر (شکل ۶-۱۶)— دستگاههای کنترلی که نیاز به دو دست دارند (شکل‌های ۶-۱۷ و ۶-۱۸)، وسیله جلوگیری کننده از پرتاب قطعه کار (چوبی یا فلزی) به عقب (هنگام بریدن با اره) که نمونه‌ای از آن در شکل ۶-۱۲

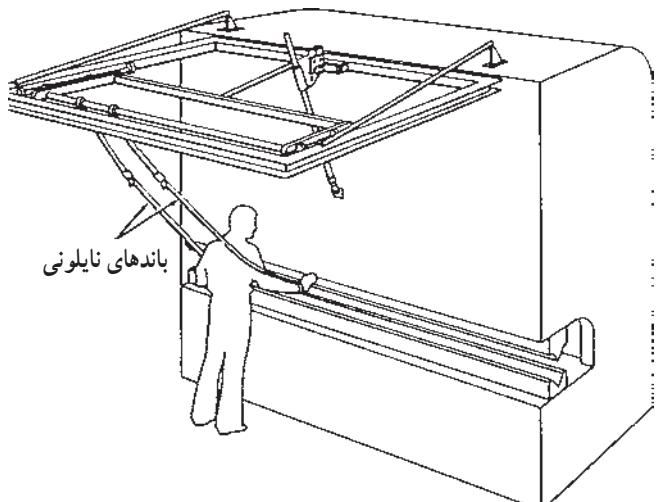
شکل ۱۷-۶ - حفاظی که دو دست کارگر را برای روشن کردن ماشین می‌گیرد.

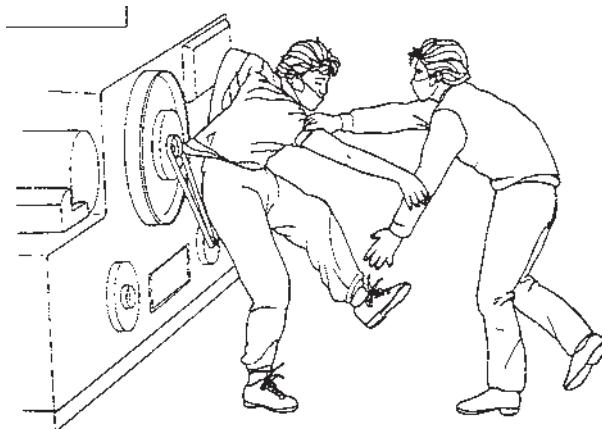
شکل ۱۵-۶ - دستگاه ایمنی حساس نسبت به حضور مانع که با سیستم الکترومکانیکی کار می‌کند. این دستگاه میله حساسی دارد که به محض روشن نشدن ماشین تا اندازه معینی کوتاه می‌شود یا بالا می‌رود. هنگامی که مانعی مثل انگشت دست نگذارد که میله کوتاه شود بلا فاصله فرمان توقف ماشین صادر می‌شود.

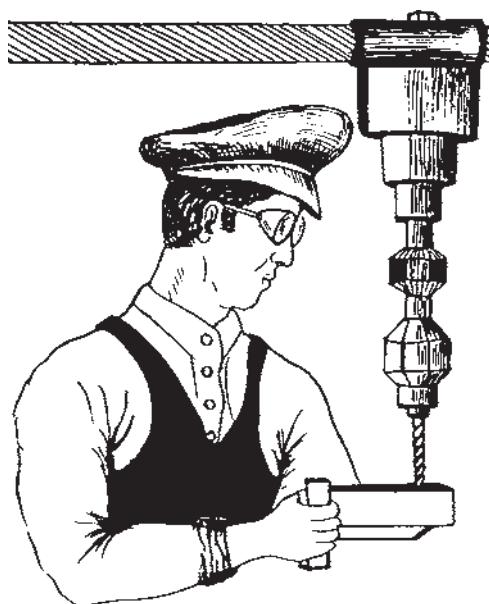
شکل ۱۸-۶ - دستگاه روشن کردن ماشین به کمک دو شاسی. یعنی هر دو دست کارگر روی شاسی قرار می‌گیرد و امکان بودن آنها را در منطقه خطر صفر می‌کند.

شکل ۱۶-۶ - دستگاه جلوگیری کننده از ورود دستها به منطقه خطر. باندهای نایلونی حرکت دستها را در جهت داخل منطقه خطر محدود و کنترل می‌کنند.

شکل ۱۹-۶- نبود حفاظ در محلهای متحرک باعث وقوع حادثه می‌گردد.

شکل ۲۰-۶- در نقاطی که خطر بردن و اصابت اشیا، گرد و غبار یا گازهای زیان‌آور، مواد شیمیایی قوی یا اشعه مضره وجود دارد باید از عینک مناسب استفاده شود.

حمل و نقل مکانیکی به دو بخش تقسیم می‌گردد:
۱- جابه‌جایی مکانیکی: که عبارت است از بلند کردن بار از یک محل و قرار دادن آن در محلی دیگر به وسیله بالابرها یا انتقال اجسام یا مواد با دستگاههایی نظیر نوار نقاله و انتقال دهنده‌های دیگر مانند انتقال دهنده‌های حلقه‌ونی و ماریچی و همچنین جابه‌جایی به کمک جرثقیل.

۲- ترانسپورت^۱ (حمل مکانیکی): که عبارت است از

۲- استفاده از روش‌های کار صحیح و مناسب:

روش‌های کار صحیح، کار به دور از عجله را توصیه می‌کند و برداشتن حفاظها را به هنگام کار به هر دلیل که باشد منوع می‌سازد و استفاده از وسایل حفاظت فردی و مخصوصاً توجه به دستورها و توصیه‌های سرپرست کار را از واجبات می‌داند. به عنوان مثال، در شکل ۲۰-۶، عینک و نقش آن به عنوان یک وسیله حفاظت فردی نشان داده شده است. رعایت همه این موارد، در کنترل خطرات و پیشگیری از حوادث و مخصوصاً پیامدهای حوادث بسیار مؤثر هستند.

۵- ایمنی حمل و نقل

حمل و نقل وسایل به دو صورت عملی می‌گردد:

حمل و نقل مکانیکی و حمل و نقل دستی

۱- حمل و نقل مکانیکی: مهمترین کار در ایمنی حمل و نقل مکانیکی، داشتن یک برنامه ایمنی است که در این برنامه باید خط مشی ایمنی؛ تعیین مسئولیتهای ایمنی؛ تعیین افرادی که ایمنی را باید پیگیری کنند؛ تعیین سیستم جمع آوری اطلاعات مربوط به حوادث؛ چگونگی بررسی حوادث؛ ثبت اطلاعات و تجزیه و تحلیل آنها؛ طرز استفاده از اطلاعات جمع آوری شده؛ نحوه نوشتن گزارش برای مدیریت و تعیین کمیته بازنگری به گزارش‌های حوادث گنجانده شوند. پس از تهیه برنامه باید استانداردهای لازم ایمنی تهیه یا تدوین گرددند.

شکل ۶-۲۱—روش صحیح بلند کردن بار. خم شدن زانوها، صاف بودن قسمت پایین ستون فقرات، از هم باز بودن پاها و بالا گرفتن، از نکات ضروری هستند. وزن زیاد را داشته باشد.

حمل اجسام یا مواد به وسیله وسائل نقلیه موتوری، قطارها، کشتیها و هواپیما. جابه‌جا کردن مایعات از طریق لوله در مسافت‌های طولانی (مانند لوله‌های انتقال نفت و گاز که در کشور ما فراوان است) نیز جزو بخش ترانسپورت تلقی می‌گردد. بنابراین انتقال اجسام و مواد در فواصل کم (مثلاً چند ده متر به وسیله بالابرها و جرثقیل یا حداکثر $1/5$ کیلومتر به کمک نوار نقاله‌ها) را «جابه‌جایی مکانیکی» می‌نامند و حمل و نقل اجسام و مواد را در فواصل طولانی (کیلومترها) «ترانسپورت» می‌گویند.

۲—حمل و نقل دستی: جابه‌جایی و حمل و نقل دستی کاملاً روشی است اجسام و مواد به وسیله انسان و دستهای او جابه‌جا شده، از نقطه‌ای به نقطه دیگر برده می‌شوند. طبیعی است مقدار باری که انسان می‌تواند بلند کرده، جابه‌جا نماید نامحدود نیست.

هر کس با توجه به نیروی جسمانی و قدرت بدن می‌تواند باری را بلند یا جابه‌جا نماید. عامل مهم دیگر در جابه‌جایی دستی، طرز بلند کردن و نگهداری بار در دست است. مشاهده شده است که روش ناصحیح بلند کردن بار، حتی باری با وزن خیلی کمتر از حداکثر توان انسان، منجر به مشکلات جسمانی مخصوصاً درد ناحیه کمر شده است. تداوم حمل بار کم به طور ناصحیح بالاخره مسئله کمر درد و در نهایت دیسک کمر را به دنبال خواهد داشت.

برای جلوگیری از پیامدهای جابه‌جایی دستی می‌توان به دو روش زیر عمل کرد :

۱—کنترلهای اداری یعنی توجه به وضع جسمانی (فیزیکی) فرد و تعیین حداکثر مقدار باری که می‌تواند جابه‌جا نماید و همچنین آموزش بلند کردن صحیح بار و حمل صحیح آن.

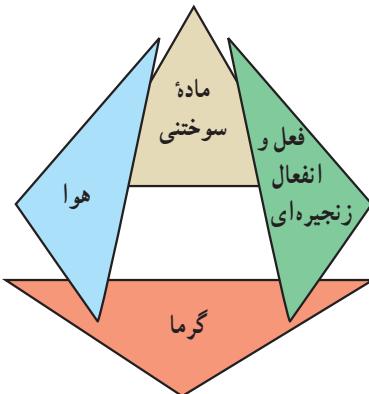
۲—کنترلهای فنی مهندسی یعنی استفاده از وسائل و محیط کار و روشهای کاری که براساس اصول ارگونومی (علم مهندسی انسان) طراحی و به کار گرفته شده‌اند این موضوع در فصل ۴ به تفصیل شرح داده شده است. شکل ۶-۲۱ روش صحیح بلند کردن بار را نشان می‌دهد.

نباید فراموش کرد که بلند کردن و حمل نادرست باری که وزن آن کم است (مثلاً 2 کیلو میوه) هم می‌تواند در درازمدت همان پیامدهای ناشی از بلند کردن و حمل ناصحیح بارهای با

۶-۶—ایمنی حریق و آتش‌سوزی

حریق یا فرآیند احتراق، مسئله بسیار پیچیده‌ای است. احتراق، فعل و انفعال گرمایی است که خود به ادامه فعل و انفعال کمک می‌کند و با اجسام و مواد جامد، مایع یا گاز عملی می‌گردد. فرآیند احتراق معمولاً و نه الزاماً، با اکسیداسیون ماده سوختنی به کمک اکسیژن هوا همراه است و از خود روشناکی و گرما ساطع می‌کند. مواد سوختنی جامد و مایع معمولاً قبل از سوختن بخار می‌شوند. بعضی مواقع جامدات به طور مستقیم و با برافروختن می‌سوزند که اصطلاحاً «سوختن بدون شعله»^۱ معروف است. احتراق گازها معمولاً با شعله قابل دید همراه است. اگر فعل و انفعال احتراق در یک محیط بسته انجام شود به طوری که باعث افزایش سریع فشار گردد ممکن است این فشار با یک نیروی انفجاری آزاد شود.

حریق معمولی (یعنی حریقی که با خاموش کننده‌های معمولی، خاموش شدنی است) از ترکیب ماده سوختنی، گرما و اکسیژن ناشی می‌گردد. وقتی یک جسم که قرار است بسوزد تا درجه حرارت مشخصی که به نام «درجه حرارت افروزش» یا «درجه حرارت احتراق» نامیده می‌شود گرم شود شروع به سوختن خواهد کرد و تا زمانی که ماده سوختنی، درجه حرارت مناسب و اکسیژن وجود دارد به سوختن خود ادامه خواهد داد. این اصل به شکل مثلث حریق نشان داده می‌شود (شکل ۶-۲۲) که در آن سه عامل

شکل ۶-۲۳- هرم حریق

اصلی لازم برای ایجاد حریق معمولی یعنی هوا (اکسیژن)، ماده سوختنی و گرمای به صورت اصلاح مثلث نشان داده شده‌اند.
اصل مثلث حریق به کار گرفته می‌شود تا حریقهای لازم، خوب و مطلوب ایجاد شده، حریقهای ناخواسته از بین بروند.
اگر سه عامل مذکور به طور تصادفی و دور از انتظار کنار هم قرار گیرند، حریقی ناخواسته ایجاد می‌گردد.

شکل ۶-۲۴- مثلث حریق

۲- خارج ساختن ماده سوختنی که معمولاً مشکل و خطرناک است ولی در بعضی موارد ممکن است.
۳- محدود کردن مقدار اکسیژن با رقیق کردن هوا از اکسیژن که با استفاده از پتوی خیس انداخته شده بر روی حریق یا پاشیدن آب، عملی می‌گردد.

۴- بهم زدن فعل و انفعال زنجیره‌ای شیمیایی: در تجزیه و تحلیل ساختاری حریق معلوم شده که ملکولهای اصلی ماده سوختنی با اکسیژن ترکیب شده، به محصول نهایی احتراق تبدیل می‌شوند. همین مراحل میانی هستند که باعث ایجاد شعله می‌گردند. روش بهم زدن فعل و انفعال شیمیایی، تنها در احتراق مدل شعله‌ور شدن کاربرد دارد. در صورتی که روش‌های ۱ تا ۳ در هر دو مدل حریق به کار می‌روند.

پیشگیری از حریق: حفاظت از حریق معمولاً با عبارت پیشگیری از حریق متفاوت است. حفاظت از حریق برای کاهش خسارات مالی و خدمات جانی ناشی از حریق ایجاد شده صورت می‌گیرد ولی پیشگیری، برای جلوگیری از وقوع حریق است. به عبارت دیگر، در پیشگیری علل حریق از بین می‌روند تا حریقی ایجاد نشود. نکته مهم در پیشگیری این است که بدانیم چگونه و در کجا حریق شروع می‌شود. طبق آمار علل اصلی حریق، معمولاً عبارت‌اند از: الکتریسیته، سیگار کشیدن، اصطکاک، موادی که بیش از حد گرم شده‌اند، سطوح داغ، شعله کوردها، جرقه‌ها، اشتعال خودبخودی، برشكاری و جوشکاری، سراتی از حریقهای دیگر، جرقه‌های مکانیکی، اعمال شیمیایی، جرقه الکتریسیته ساکن، روشنایی و ... برای از بین بردن این علل حریق باید:

۱- در انجام کارهایی که به نام کارهای گرم معروفند مانند

کنترل حریق: فرآیند احتراق دو مدل دارد که عبارتند از شعله‌ور شدن (یعنی سوختن مایعات اشتعال‌پذیر و احتراق‌زا و گازهای احتراق‌زا) و سوختن در سطح بدون شعله (یعنی سوختن یک جامد گذاخته). دو مدل مزبور می‌توانند به صورت تکی یا مشترک ایجاد شوند. گازهای احتراق‌زا و مایعات اشتعال‌پذیر، احتراق‌زا، تنها با مدل شعله‌ور شدن می‌سوزند ولی جامدات احتراق‌زا به صورت ترکیب دو مدل می‌سوزند و در بعضی موارد با مدل بدون شعله می‌سوزند.

تغییر و اصلاح مثلث حریق به هرم حریق، مفهوم واقعی‌تری از اطفای حریق را ارائه می‌دهد. هرم، چهار وجه دارد که هر یک از آنها یکی از راههای چهارگانه اطفای حریق را نشان می‌دهد. از آنجایی که هر وجه مستقیماً در مجاورت و چسبیده به سه وجه دیگر است هرم مزبور ارتباط داخلی سه جزء قبلی را با جزء چهارم (به نام فعل و انفعال زنجیره‌ای شیمیایی) نشان می‌دهد (شکل ۶-۲۳). از بین بردن یک یا چند وجه، باعث بهم خوردن هرم یا اطفای حریق خواهد شد. بنابراین برای اطفای حریق می‌توان از اعمال زیر استفاده کرد :

۱- سرد کردن: یعنی مقداری از کل گرمای ایجاد شده از حریق را از بین ببریم (گرمای وجه قاعده هرم است). مهمترین راه سرد کردن، استفاده از آب است.

- ب - در محل وجود این مایعات سیگار کشیدن ممنوع گردد.
- ج - بدنه ظروف حاوی این مایعات از نظر الکتریکی هم بدنه' شوند تا جرقه ایجاد نگردد.
- د - ظروف حاوی این مایعات اتصال زمین شوند.
- ه - در محل وجود مایعات مزبور، از تجهیزات الکتریکی مجاز استفاده شود.
- و - از دستگاههای نشان دهنده مقدار گازهای احتراق زا استفاده شود تا میزان گاز موجود، در محدوده قابلیت احتراق (حدوده LFL - UFL) قرار نگیرد.
- ز - در هنگام تخلیه، بارگیری و حمل مایعات مزبور، همه احتیاطهای لازم معمول گرددند.

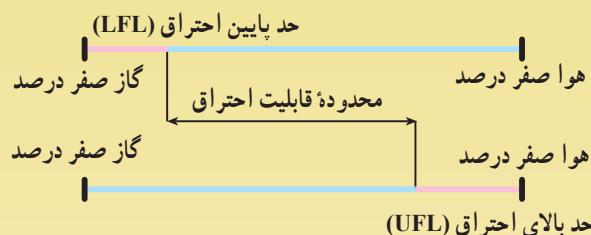
جوشکاری، بشکاری و ... قبل از هرچیز مجوز یا جواز کار صادر شود که در طی آن محیط کار، وسایل کار و روش کار از سوی افراد متخصص مورد بررسی قرار می گیرند. به عبارت دیگر، علل اصلی ایجاد حریق از بین برده می شوند. مثلاً مواد سوختنی را از محل دور می کنند. زمینه خنک شدن محلهای مجاور را فراهم می سازند. آموزشها لازم اینمی را به افراد اجرا کننده کار ارائه می دهند.

- ۲ - در مورد مایعات اشتعال پذیر و احتراق زا باید موارد زیر رعایت گرددند.
- الف - از مخلوط شدن مایعات مزبور به صورت تصادفی جلوگیری شود.

مطالعه آزاد

حدوده قابلیت احتراق: برای توضیح بیشتر در این باره یادآور می شود که هر گاز احتراق زایی باید با هوا (اکسیژن) مخلوط قابل احتراقی تشکیل دهد تا آنگاه به کمک یک منبع افروزش^۱ به احتراق کشیده شود. طبیعی است اگر مقدار گاز احتراق زا در مخلوط بسیار ناچیز باشد، مخلوط از نظر میزان یا غلظت گاز آنچنان رقیق خواهد بود که وجود منبع افروزش نخواهد توانست آن را شعلهور کند (البته فرض این است که گاز به خوبی با هوا مخلوط شده است). به تدریج که مقدار گاز موجود در مخلوط را بالا ببریم آرام آرام غلظت یا درصد گاز در مخلوط به حدی می رسد که با وجود منبع افروزش، احتراق صورت خواهد گرفت. مخلوط، یک مخلوط قابل احتراق شده است. اگر اضافه کردن مقدار گاز ادامه داده شود به جای خواهی رسید که دیگر وجود هوا (اکسیژن) یا غلظت هوا در مخلوط به قدری کم می شود که در کنار منبع افروزش هم فعل و انفعال احتراق عملی نمی گردد. اصطلاح حالت خفه شدن حریق ایجاد می گردد. در شکل ۲۴-۶ این حدود غلظت یا درصد گاز احتراق زا در مخلوط نشان داده شده است.

حد پایین غلظت گاز برای احتراق را با LFL^۲ و حد بالای غلظت گاز برای احتراق را با UFL^۳ نشان

شکل ۲۴-۶ - محدوده قابلیت احتراق گازهای قابل احتراق

۱ - بدنه : اتصال بدنه ظروف به کمک سیم برق و وصل کردن آن به سیم اتصال زمین را «هم بدنه کردن» می نامند.

۲ - منبع افروزش Ignition Source

می دهند و حدفاصل بین این دو حد را محدوده قابلیت احتراق (Flammability Limits) گاز می نامند. باید توجه داشت که ارقام و اعداد LFL و LFL برای گازهای مختلف متفاوت است مثلاً برای گاز متان (CH_4) حد پایین (LFL) برابر ۵ درصد حجمی و حد بالا (UFL) برابر ۱۵ درصد حجمی آن است. همین اعداد برای گاز ئیدروژن، به ترتیب ۴ و ۷۵ درصد حجمی است. البته ارقام مذبور در مورد مخلوط گازها با هواست. اگر بهجای هوا اکسیژن تنها داشته باشیم، این اعداد، به ترتیب زیر خواهد بود:

$$\text{متان} : \quad \text{LFL} . \quad ۵ \% \quad \text{UFL} . \quad ۶۱ \%$$

$$\text{ئیدروژن} : \quad \text{LFL} . \quad ۴ \% \quad \text{UFL} . \quad ۹۵ \%$$

پرسش

- ۱- حادثه را تعریف کرده، علل کلی آن را شرح دهید.
- ۲- نمودار گردشی حادثه را رسم کنید و راههای پیشگیری را از روی آن شرح دهید.
- ۳- اعمال نایمن را تعریف کرده، نمونههایی از انواع آن را بنویسید.
- ۴- شرایط نایمن را تعریف کرده، مثالی از کارگاه خود مطرح نمایید.
- ۵- الکتریسیته یا برق را تعریف کنید.
- ۶- انواع خطرهای برق را نوشتہ، شرح مختصری برای هریک ارائه دهید.
- ۷- خطرهای ناشی از تولید حرارت بهوسیله برق را شرح دهید.
- ۸- اتصال کوتاه یعنی چه؟ با ذکر مثال شرح دهید.
- ۹- اضافه بار به چه معنی است؟ با ذکر مثالی شرح دهید.
- ۱۰- هادی برق چیست؟ توضیح دهید.
- ۱۱- عایق روی سیمهای برق به چه منظوری به کار می روند و خرابی آنها از چه نوعی می باشد؟
- ۱۲- برق گرفتگی در چه حالتهای اتفاق می افتد؟
- ۱۳- خطرات برق گرفتگی چیست؟
- ۱۴- مواد الکترولیتیک کدام مواد هستند؟
- ۱۵- شوک چیست و شوک الکتریکی کدام است؟
- ۱۶- اتصال زمین ایمن چیست؟ با ذکر مثال و رسم شکل شرح دهید.
- ۱۷- تفاوت بین سیم اتصال زمین ایمن با سیم اتصال زمین مرسوم (ارت) چیست؟ شرح دهید.
- ۱۸- به نظر شما چه اشکالی ممکن است در قبل از کنتور ورودی برق وجود داشته باشد تا سیم اتصال به زمین ایفای نقش نماید؟
- ۱۹- از نظر ایمنی، کدام یک از گازهای شهری و مایع (کپسول شده) خطرناک ترند؟ چرا؟
- ۲۰- خطرهای گاز مایع شده کدامند؟
- ۲۱- دو روش از روشهای ایمنی وسایل گازسوز را شرح دهید.
- ۲۲- هنگام روشن کردن گاز در آشپزخانه، روش صحیح کدام است؟

- ۲۳- چند نوع از نمونه وسائل تیز و برنده در اطراف خود را نام ببرید.
- ۲۴- خطرهای وسائل تیز و برنده کدام هستند؟
- ۲۵- راههای کنترل خطرات وسائل تیز و برنده کدام‌اند؟ نام ببرید.
- ۲۶- برای راههای متعدد کنترل خطرات، سه مثال زده، شرح دهید.
- ۲۷- حفاظهای خودتنظیم شونده کدام‌اند؟ مثالی را که خود دیده‌اید، نام ببرید.
- ۲۸- دستگاه ایمنی حساس نسبت به حضور مایع چگونه دستگاهی است و چگونه کار می‌کند؟
- ۲۹- استفاده از روش‌های کار صحیح و مناسب به چه منظوری صورت می‌گیرد و چگونه می‌باشد شرح دهید؟
- ۳۰- انواع حمل و نقل وسائل را نام برد، برای هر کدام شرح بنویسید.
- ۳۱- حمل و نقل مکانیکی چند نوع است؟ برای هر یک مثالی ارائه کنید.
- ۳۲- انتقال دهنده‌هایی که در جهت عمودی کار می‌کنند چند نوع می‌توانند باشند؟ برای هر کدام محل استفاده یا صنعت را نام ببرید.
- ۳۳- روش صحیح بلند کردن بار را دقیقاً شرح داده، نکات مهم آن را مشخص سازید.
- ۳۴- احتراق یعنی چه؟ شرح دهید.
- ۳۵- آیا می‌توانید برای اکسیداسیون یک مثال عملی ارائه کنید و فرمول آن را بنویسید؟
- ۳۶- سوختن بدون شعله را شرح دهید.
- ۳۷- حریق معمولی را تعریف کنید و مثالی برای آن بزنید.
- ۳۸- مثلث حریق چیست؟ به طور کامل شرح دهید.
- ۳۹- انواع مدل‌های فرآیند حریق را نام برد، شرح دهید.
- ۴۰- هرم حریق را توصیف نمایید.
- ۴۱- برای اطفای حریق از چه اعمالی می‌توان استفاده کرد؟
- ۴۲- در مورد به‌هم زدن فعل و افعال زنجیره‌ای شیمیایی هرچه می‌دانید بنویسید.
- ۴۳- برای از بین بردن علل اصلی حریق چه باید کرد؟

بحث گروهی

- ۱- نقش وسائل حفاظت فردی را مخصوصاً در پیشگیری از حوادث توضیح دهید.
- ۲- حادثی را که به نام Nearmiss (یا بهتر گذشت) معروف‌نند تعریف کرده، مثالی برای آن ذکر کنید.
- ۳- دو عامل از عواملی را که به عنوان نگرش مدیریت به مسائل ایمنی تلقی می‌شود و موجب بروز حادثه می‌گردد شرح دهید.
- ۴- نبود ضبط و ربط چیست؟ با ذکر مثال شرح دهید.
- ۵- شرایط روحی کارگر چگونه در بروز حوادث ایفای نقش می‌کند. با ذکر مثال توضیح دهید.
- ۶- اینترلاک چیست؟ دو نمونه مثال بزنید.
- ۷- در جا به جای وسائل و مواد، کنترلهای فنی مهندسی یعنی چه؟ توضیح دهید.
- ۸- تفاوت پیشگیری از حریق با حفاظت از حریق چیست؟ توضیح دهید.

منابع و مأخذ

- ۱- آیین نامه تأسیسات کارگاه از نظر بهداشت، ناشر: وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت امور بهداشتی، اداره کل بهداشت حرفه‌ای، ۱۳۷۴.
- ۲- ثنای غلامحسین، سمشناسی صنعتی، جلد اول، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۵۸.
- ۳- سازمان بهداشت جهانی، «رهنمودهایی در خصوص کیفیت آب آشامیدنی» مترجمان: رامین نبی‌زاده و رادمهر فائزی، انتشارات نص، ۱۳۷۵.
- ۴- سرورالدین محمدحسین، مهران شریفی مقصودی، شیمی، مردم و جامعه، انتشارات عمیدی، ۱۳۷۳.
- ۵- شادان فرخ، فیزیولوژی پزشکی گایتون، انتشارات چهر، چاپ نهم، ۱۳۷۵.
- ۶- صادقی رؤیا، بهداشت فردی و عمومی، گروه تحصیلی بهداشت، انتشارات وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۷۶.
- ۷- عمرانی قاسمعلی، مواد زاید جامد، مرکز نشر دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۷۳.
- ۸- قناعی مجید، بهداشت محیط کار، مرکز آموزش متالورژی شرکت سهامی ذوب آهن، ۱۳۵۵.
- ۹- کاکوئی حسین، روشنایی در محیط کار، نشریه علمی دانشکده بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۰.
- ۱۰- کاووسی نادر، ارگونومی، انتشارات نویسنده، ۱۳۵۵.
- ۱۱- کلهر نادر، مهندسی روشنایی، انتشارات سهامی، تهران، ۱۳۷۳.
- ۱۲- کمانی مرتضی، راهنمای طراحی اقلیمی، انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۶۸.
- ۱۳- ملاردی محمدرضا و احمد نصیر احمدی، شیمی و اجتماع، انتشارات مبتکران، ۱۳۶۹.
- ۱۴- ناصری سیمین، هیدرولوژی آبهای زیرزمینی، نشریه علمی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۶۹.
- ۱۵- نسل‌سراجی جرائیل، ارگونومی، نشریه دانشکده بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، ۱۳۷۴.
- ۱۶- نصیری پروین، مبانی اکوستیک در ساختمان، انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۷۳.
- ۱۷- نصیری پروین، جنبه‌های بهداشتی پرتوهای یونساز، نشریه دانشکده بهداشت و انسیتو تحقیقات بهداشتی، ۱۳۶۴.
- ۱۸- وجودانی مهناز، راهنمای فنی مواد شیمیایی مصرفی در منازل و استفاده صحیح از آنها، برنامه محیط زیست سازمان ملل (UNEP)، سازمان حفاظت محیط زیست، ۱۳۷۴.

۱۹ - وجودی مهندز، راهنمای فنی آفت کشها، سلامت انسان و محیط زیست، برنامه محیط زیست
سازمان ملل (UNEP) ، سازمان حفاظت محیط زیست، ۱۳۷۴.

۲۰ - هلاندر، م.، مهندسی عوامل انسانی در صنعت و تولید، مترجم علیرضا چوبینه، انتشارات مؤسسه
فرهنگی انتشارات راهبرد، شیراز، ۱۳۷۵.

21 - American Industrial Hygiene Association. Illumination small. J44(7), 501 - 504,
1983.

22 - ASSE, CSP Refresher Guide, 1996.

23 - Helander, M. A guide to the Ergonomics of manufacturing, 1995.

24 - HSE, Use of solvents in the rubber industry, London, UK, 1990.

25 - IES, Lighting, Handbook, references application. 1993.

26 - IES, Lighting, Handbook, 1974.

27 - ILO, Encyclopedia of Occupational Health and safety, vol.I,II, 3rd Edition, 1983.

28 - Koenigsberger, OH etal, Manual of Tropical housing and bulding, partone:
Climatic design.

29 - NFPA, Fire protection handbook, 16th - Ed., 1990.

30 - NFPA, The National Electrical Code - 1995 Handbook, 1994.

31 - ROgt L.Braue, "Safety and health for engineers", van nostrand reinhold, 1990.

32 - Pheasant, ST, Bodyspace: Anthropometrics Ergonomics and design, Taylor and
Francis, London, 1986.

33 - Shaver, Larry G "Essentials of exercise physiology" Subject Publication, 132 -
166, 1982.

34 - WHO official Report - 1992.

